

РОБОТЧИЙ НАРОД

ROBOTCHYJ NAROD THE WORKING PEOPLE

ПОРЯДКОВЕ ЧИСЛО 189. ОРГАН ФЕДЕРАЦІЇ УКРАїнСЬКОЇ СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТІЇ В КАНАДІ. REGULAR NUMBER 189.

PIK VI. Ч. 17 і 18. СЕРЕДА. 29 ЦЬВІТНЯ. 1914. WINNIPEG, MAN. WEDNESDAY APRIL 29, 1914. No. 17 & 18 VOL. VI.

РОБІТНИКИ і РОБІТНИЦІ!

Винніпегська Соціал-демократія улаштує дня першого МАЯ

ДЕМОНСТРАЦІЮ

котра начнеться від Cor. Magnus & Main St. о год. 7 вечером. По демонстрації відбуде ся велике міжнародне

ВІЧЕ в LABOR TEMPLE о год. 8 вечером.

Приходіть всі як один муж і покажіть буржуазній клясі, що і в Вас є сила та свідомість, що і Ви хочете жити як люди, а не як невольники. У. С. Д. в ВИННІПЕГУ.

Перший Май - Св'ято праці.

Борба межи працюючою клясою а сучаснем правлінням і капіталістами кіпить безперестанно в цілім цивілізованім світі.

Колиж та борба скінчить ся? До чого змагають робітники?

Борба ся скінчить ся тоді, коли на світі не буде неволі, коли робітництво не буде мало вискувачів та кривдителей, коли не буде перетяжених працюючих і дармоїтів, не буде слуг і панів, а будуть всі рівні і щасливі працівники.

Се стане ся тоді, коли земля, копальні і фабрики не до капіталістів, але до всього народу до всіх робітників належати будуть, коли правління буде в руках робітників, бо ніхто краще не заопікує ся робітниками, як они сами.

До того змагають соціал-демократи у всіх краях, до того і ми українські робітники змагаєм, і сю лучність се змаганя висказуєм, через сілізне враз з робітниками цілого світа, св'яткованя першого мая.

Але заки во надійде, заки зникнуть причини нужди і неволі, їм повинни старати ся о якесь подучення для себе, яке би нині можна осягнути. Для того домагаєм ся

8-годинного дня праці

для всіх робітників, без різниці де вони не працювали. Працюючи тільки 8 годин на день, будем сильніши чим тепер і вечером по повороті з роботи не будемо як тепер змучені будем мали час навчити ся де чого, забавитесь і подумата, о собі.

... є св'ятком пролетаріяту.

Крім домаганя ся 8-годинного дня праці, ми робітники в день 1-го мая, щоб повалити винніпегський капіталістичний лад і дійти до нашої мети домагаєм ся рівного права для всіх мушчин і жінок! Політичної волі!

Капіталісти давно вже звалили на наші жінки, мами і сестри тягарі, котрі їх нищать і скорочують їм житя. Жінчини змушені тепер до тяжкої, неравнорядної праці, за котру платять їм далеко менше чим мушчинам. Соціал-демократи старіють ся повалити долівсю несправедливість. Хай жінчини побирать таку саму платню за працю як мушчини. Хай жінчини мають однакові права політичні з мушчинами.

Так жінчини, як і мушчини однаково працюють однакові платять податки, одним підлягають правам, хайже і одні мають горожанські права. Соц.-демократи домагають ся

заборони діточої праці

в фабриках. Хочемо, щоб діти наші вирости на здорових морально і фізично людей а не калік, якими робить їх винніпегський капіталістичний лад.

Най фабриканти платять батькам і мамам таку платню, щоб вони сами могли виживати своїх дітей.

Місто до фабрики ми хочемо діти наші посилати до школи.

Протестуємо проти проливу крови, проти воєнного гайвороня і братовбійчих війн!

Капіталісти штучно викликають „воєнний настрій” вмовляючи в нас потребу „оборони (краю) вітчизни” а сами з того зиски тягнуть.

Отже проч з війною! Проч з імлітаризмом котрий стоїть на услугах капіталу!

Товариші в день першого мая виходім всі з копальнів та фабрик зачерпім свіжого повітря, наберім свіжих сил по цілорічній праці та нужді, яка сего року нас навідила, та відновім свог. духа борби оїлекпий кавалок хліба, о лучшу долю, та житя. Робітники не вжеж то тільки капіталіст має радувати ся любою весною? Він цілий рік заживав добра, а ви мучили ся, падали від утоми, як не в підземлях, то при машині, голоду пераз натерпіли ся. Отже в день вашого св'ята киньте ту прокляту в винніпегський часе роботу і покажіть ворогам своїм що Ви також люди, що Ви також бажаєте жити повнем житям.

В день першого мая йдім всі на соціалістичні віча і демонстрації а там довідьомось чому то одні гаживають добра а другі терплять біду та нужду.

Там зачернемо сили і енергії до дальних боїв проти всіх варварств і злочинів капіталізму, доконуваних на робочім люді.

В день першого мая хай рознесе ся клич в уст всіх робітників:

Проч з винніпегським капіталістичним ладом!
Хай живе клясова борба!
Хай живе Соціал-демократична Партія, котра нас підготовляє до борби за належні нам права!
Хай живе 1-й май — св'яточний день робітників!

ГОЛОСОВАНЄ В СПРАВІ ЗА КІПЧЕНЄ СТРАЙКУ В МІЩІ АН.

Калумет, Міч. — Дня 12 цв'ятня розпочало ся в ріжних відділах „Західної Федерації Майнерів”, голосованя гірників міді, чи страйк має закінчити ся чи ні. О дальшій провадженю страйку має децидувати референдум загалу страйкуючих. На днях обговорювано страйкову ситуацію. Власителі копальнів годять ся на два домаганя ся майнерів на 8-м годинний день праці і на підвишку платні. Але в жаден спосіб не хотять узнати юнію. Юнія прийшла з помічю і провадить страйк: і дальше провадити буде наколо робітників в голосованю викажуть ся за дальшим страйком.

Виборча побіда соціалістів в Аргентині.

При остатних виборах до парламенту аргентинської республіки вибрано 7-мох соціалістичних послів. В сьмім Бунос Айрес віддано 100-000 голосів на соціалістичних кандидатів. Що соціалістичний рух зростає свідчить нам се, що в 1898 р. в цілім краю було віддано лиш 25 голосів на соціалістичних кандидатів. Робітники в других краях приходять чим раз то більше до свідомості і знаня. — Чим-же Ви канадійські робітники пох-

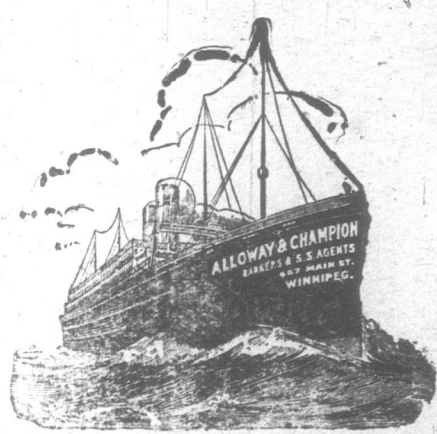
валитесь — темнотою? Коли так — то й не диво, що тако біду та нужду зносите.

Від відділу У. С. Д. в Винніпегу.

Отсим подаємо довідома, що бізнесові мітінги нашого відділу відбувають ся кожного тижня в п'ятницю вечером в галі на Mc. Kenzie і Pritchard Ave. Проби і мітінги кружка театрального ім. В Винніченка відбувають ся що неділі вечером в вище згаданій галі.

Григорій Ткачук секретар відділу

Св'яткуйте день 1-го Мая.

Краяни!

Як хочете спровадити кривних або приятелів з Краю то тепер найліпший час. Шіфкарти дуже тані. Зайдіть до нас або напишіть лист, а ми Вам подамо всі інформації. Ми продаємо шіфкарти до старого краю по найнижших цінах і на найліпші шіфи, котрі відходять що тижня.

Ми посилаємо гроші до краю скоро і безпечно і так що в краю дістають рівні гроші. Ми вже послали гроші через довгі роки і знаємо акурат як посылати, смітайте людей тих що в нас вже послали. Мів'язмо долари на корони і продаємо мурки країові і канадійські.

Як не маєте сталого адресу, то можуть ваші листи прийти на наш адрес а ми їх оплатимо і Вам пішлемо де скажете.

Alloway & Champion Limited.

667 Main St. Winnipeg, Man.

C. GENIK, управитель заграничного департаменту,

„ROBOTCHYJ NAROD (THE WORKING PEOPLE).

THE OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN SOCIAL DEMOCRATIC FEDERATION. (Affiliated with the S. D. Party of Canada). THE ONLY UKRAINIAN SOCIALIST PAPER IN NORTH AMERICA. Published weekly by THE „ROBOTCHYJ NAROD“ ASSOCIATION at 144 Higgins Ave. Winnipeg, Man. Subscription \$2.00 a year.

Визвіл праці.

Праця є жерелом всякого богатства всякої культури. Свій фундаментальний засади ніхто не може заперечити і нема також нікого, хто б хотів заперечити. Так ті, що працюють, як і ті, що без праці ведуть вигідне життя під виглядом оціненя вартости праці, згаджують ся з собою цікавито. Згода, але та згода, коли лиш начнем роздивляти ся, до кого в нинішнім суспільстві повинні належати ті всі витворені працею богатства. В справедливим ладі опертій на праві, квестія ся не давала би найменшого сумніву — розумієсь, що овочі кожної праці уважала би за неподільну і тільки власність тих, котрі виконали ту працю, але то тільки в справедливим ладі. В нашім сучаснім несправедливим ладі, бачимо все цілком протинно. Цілу користь з праці і її овочів тягнуть посадаючі дармоїди, коли робітник себто той, що витворив ті всі богатства мусить задовільняти ся киненим йому охляпом.

Як жиє отже більшість робітників? Чи жита, котре они мусять вести, не видаєть ся кождому посторонному обсерваторови великою безоднею мук? Пощо і для кого властиво мучать ся ці люди? Вони, як та машина що а дня на день гуркотить, ведуть своє жита повне праці і не достачі. А капіталіст, котрий тим людям каже працювати не для добра загалу, але для свого власного зиску, лишає їм з овочів їх праці стільки, щоб так як ту машину наново намастити і зробити її злібною на слідуєчий день до праці. Рідко коли дістає робітник на стільки, щоб свою машину, свій організм належито віджаряли. Для того га людська машина ржавіє, відає ся за скоро і то передчасно стоє нездібною до дальшої праці. В той спосіб праця приносить робітникам лише стільки, що може провадити своє жита в біді і нужді. Жде, щоб працювати, працює щоб найсти ся і то побільший часті не дуже, не до ситости і щоб сяк так ворати ся, словом, щоб вдержати себе при житю. При теперішнім способі життя, робітник навіть не може думати що і він буде користав з тих богатств, котрі сам власною рукою продукує. Для него завжди поістанєсь лише стільки, щоб міг заспокоїти голод і закрити своє наге тіло. В цих обставинах праця перестає бути працею а стає ся невільництвом.

Так діє ся в нинішніх класових державах. Робітник витворює вартість, а капіталіст загортає її для себе; робітник працює для по-ступу культури — а капіталіст тягне з сего користя; робітник працює і жиє в нужді, а капіталіст ціле жита своє навіть і не знає, що таке праця, а жиє в вигодах і щастю.

Таким робом праця приносить робітникам не добробит і благословенство, але стає ся для него тигаром і проклятом. Не з власної охоти сповняє він ту працю, але працює бо мусить без охоти і радости з зробленого ним діла. Чи не є отже цілком справедливо, коли в цих обставинах робітничя класа, зорганізована політично і фахово змагає до ушляхотненя праці, до забезпеченя її овочів для всіх людей, — а через то до збудженя в кождім милости до його праці і радости з жита?

Так — але в рамках нинішнього ладу до сего, дійти не годен — і для того весь робітничий рух змагає до цілком нового, иншого, справедливішого ладу. Ми не хочемо, щоб робітник, котрий є витворителем всіх богатств і культури сходив до ряду робочої худоби, щоб через довгу і тяжку працю нищив передчасно своє здоровля і жите. Ми хочемо, щоб кождий, хто працює міг не вогких, позбавлених сонця ворах мешкати, щоб міг відповідно відживляти ся а не за тим і користати зі всіх тих приємностей, котрі дає сегодня жита і культура. На землі є досить засобів для жита, лиш треба їх справедливо розділити. Праця є творителькою богатств, за те не вільно тих, котрі її виповняють, трактувати як жебраків.

Визвіл праці є нині першою задачею пролетаріату. Соціал-демократи не зважаюча на перешкоди зі сторони посідаючої класи, як невтомимі камінярі змагають здобути належне право для праці. Змагає ся хотий трудне і тяжке, але воно за те гарне і нема сила, котра би могла стріпати робітничу класу в боротьбі о його сповнене, бо як каже Франко:

Чи ж є в сьвітї тая сила / Щоб в бігу нас зупинила / Щоб в гасла той отень / Розвидняючий ся день.

Кожний отже повинен стати по стороні борючих ся, себто вступити в ряди соціал-демократії і всіми силами старати ся о визвіл праці з кайдан неволі, котрі як свині втотовують ся твоєю робітничу кербавицею.

Лев Юркевич.

Робітництво і знанє.

Робітництво і взагалі широкі працюючі маси а невзначайною силою проявляють в наші часи одну з найліпших, одну з прекрасніших рис новітньої людини — жадобу знаня.

Класи пануючі і маючі, себто всі ті, цю називають себє „освіченими“ і що жиють крадіжою чужої праці

вони уміють лише споживати, а творити не хочуть і не потребують, бо з них те робить найманій працівник.

І вони наймають його не лише для праці фізичної, себто для праці на фабриці і в полі, а також і для праці духової, розумової. На й м а ю т ь дневників, котрі пишуть їм їх газети, на й м а ю т ь професорів, котрі вчать їхніх дітей, на й м а ю т ь інженерів, що будують, і учених, що сушать свої голови над улюскона-ленам машин.

В наші часи все за гроші, все на продаж навіть розум, навіть серце і сонце!

Але народні працюючі маси, котрі жиють з своєї власної праці, котрі споживають лише те, що самі витворили хоч їм і приходиться ся продавати свою фізичну силу, силу їх рук, то вони нікому не продають ні своїх голів, ні своїх душ! А через се і потяг їх до науки, до знаня ре забруднений торговельно-продажним духом нашої суспільности, через те потяг той такий чистий юнацько-свіжий, бедзорий і такий буйний.

Одначе змагають робітні маси де знайти це й через те, що в останні часи воно — чисте і правдиве знанє — стало їм конечно потрібне.

Суспільне жита і розвиток покликани тепер робітництво до участі в громадських справах, а в наслідок того повстав на цілім сьвітї — робітничий рух.

Великий се і чудовий рух! Ті, котрі вчера ще були безсловесними рабами, гинули в некольній праці без о-кликку протесту і з молитвою на устах до невідомого бо-га, тепер стаювають велитенську много мільоною армію, котра „на всіх язиках“ заговорила, ушпикувала ся і виказує просто чудеса сили, сьвідомости та шляхотности своїх поривань і цілі.

Робітничий рух, як оновлююча буря-проніє ся над нашою грішною землею і викликав в народних масах нечувану жадобу поступу, жадобу знаня.

Лише тепер ми знаємо, які незмірно великі культурно творчі сили дрімали в працюючих масах, бо коли вони спромогли ся продовж порівнюючи короткого часу заснувати сотки робітничих газет, видати цілі гори робітничих просьвітних книжок, витворити безліч робітничих просьвітних товариств, то се все повстало лише силою с а м о с ь в і т н о ї організації, себто без допомоги держави і великих капіталів, котрими розпоряжають маючі класи, отже силою лише натхненої потреби і потягу до знаня.

Сила, котру дала робітництву його організація, поставила перед ним складні завданя і вимагає від нього високої інтелігенції, чуйности і освіти. Розказують приміром, що в Англії секретарі заводських організацій перед обняття посади складають старшим товаришам іспит, котрий не легший від докторських іспитів у нас. Такий секретар мусить добре знати ся на суспільних науках, бо він приміром, повинен обчислювати, чи є потреба його заводській організації починати страйк і чи може вона з огляду на суспільні відносини (підпадат чи

падуць в сусідство культурних людей і почнуть вчити ся старати ся на забезпеченє, себто ь правильно старати ся, то за-рачують при тім свою веселість, стають пригнобленими і дуже скоро старіють ся. Бо веселість полягає лиш на безжурности. Дякує такий веселий, як дитина, хотів він натерпнєть ся дуже багато. Дякує їть одного дня аж до переїдження; він знищить одним махом те, що він має ось зараз, а відтак бігає в голоді цілими днями. Через те видаєть ся дякує дуже лїнвим, бо він нічого не робить, коли не мусить. Але він журиць ся та старать ся може й не менше від культурного чоловіка. Він мусить журиць ся, щоб пострагати собі средства до жита, головою поживи, але він старав ся лиш під впливом хвилевої потреби, лиш тогди, коли він голодний, отжа старать ся не правильно і не постійно, старать ся без ніяково систему. А се не є господарство. Дперва чоловік на висшій степені культурного розвитку, дперва тогди, коли чоловік заводять по ст і й н е пожитє з другими, починає господарити, себто починає правильно старати ся о средства до жита. — А хто дає чоловікови средства до жита? Дає йому те природа, та природа, котра є його окруженєм, себто земля або звїриний сьвіт. Природа і сь-ля природи дають людині також і средства, щоб чоловік спроміг перероблявати, те що дає природа, себто, щоб міг перероблювати сирові матеріали, природні продукти. Звідєсь й то Карло Маркс називає господарством в і д н о ш е н є л ю д и н и до природи.

2. Господарські форми.

В цім же лежить найпростїша форма

диф, котрі є звязані з собою не лиш кровним повсоненєм, бо се все за мало, але й спільною історією, спільною мьвою, якимись більшими спільними інтересами і поглядами. Через те то народне господарство було можливе аж тогди, коли люди стояли на висшій степені розвитку. Бо хотів наше знанє про людські перші кроки на землі дуже неясні, то, приглядаючись житю теперішних диких народів, можемо твердити з великою певностю, що в перших початках людського розвитку люди жили поодинокими громадами, чередями і т. д. і що про нарід або про народне господарство в тих часах не могло бути й бєсиди.

Вчені теоретики старали ся вже від давна пізнати початки народного господарства і через те подїлили його після степенів розвитку людини і після тих прикмет, які мало би було мати господарство в своїм розвитку. І ось, на примір, дехто ділив ті степені розвитку господарства на ось такі степені: вперед було в н і м і н а не господарство відтак грошеве а вкінці к р е д и т о в е. Інакше ділять господарство вчений суспільний економ Фридріх Ліст. Він каже, що вперед люди займали ся польованєм і риболовством, отже перший степен господарства народнього [суспільного] було л о в е д ь т в о р и б о л о в с т в о. Бо люди сразу понри те, що жили овочами, які давала земля, ще й їли мясо із зловлених та вбитих звїрів і риб. Другим степенем розвитку народного господарства було с к о т а р с т в о коли то чоловік, щоб жити, плекав звїрів. І се вже певно є висшій степен господарства, бо ту вже чоловік не спускає ся на лови, на польованє, а вже

підсеєнє промисловости виграти боротьбу.

Але чи ж то тільки кам потрібна освіта, хі більший міри в боротьбі з лігійного туману і взага і котрим зміцнює себе правді суспільство?

Сучасний робітник не хоче віддати себе на живихих його цотом і кр

Але особливо в ости дати про самосьвітю.

В міру того, як зоб часня порядків, в міру ки робітництва з сучасн людини над людиною, у робітників і новітних тьбі проти старих крива лігенції відходить від мусить боронити свої і здобувати для того від

Настав такий час і Колись масово прихиль цілком охолода до робіт чих організацій. Але в забула всеж про робітн аього з новими словами наукою, наукою бу риж

Вчорашній сільсьн своєї більшости його в знанє, котре відповідає нє і ідеї класи маючої народі і вїсугунок котр генція.

Українське робітн логи ся від сьвітлої а о те, щоб не позароє то знаня до нашого на і охотою згати ся тепе р о б і т н и ч о ї с а

Наша часопись вл всіх формах робітничо ми лине тоді спромож будемо йти дорогою а Від вас самих, товари тої справі, котрий він Бо сьвятюю є запо „визволенє р о б р о б і т н и ч к и “.

РОБІТНИКУ

Гей робітнику Тверезо на сей

думає про-будучність протяг часу. Третім го господарства у н Се ще висна форма г вік не спускає ся на йому готове, а вже с займає ся р і л а н н і в чергтим степенем м е с л о, себто те, і промислом або інду позав вироблоти рїж. Вкінці пятій степен ства становить т о с ся, що народи не му оттих степенів і не т тих степенів одного степені розвитку го після поглядів Ліст професор К а р л о Б дия з найвизначніш мів, розрізняє розв сля поодиноких і с т і після поодиноких чали ся народи в пє розвитку ось як. Вп с о б і д о м а ш н е себто такий господа споларувало ся вику зуміно родини; де т творять одну госпо ють, себто виробляю себе, для дому, для го гуртка людей, а в лях поза родиню, п господарства їетну часа і що єї форми з й до сегодня. Дру ства було дїйс ст в о, себто таке працюють люди не

піднесена промисловості і взагалі господарський стан) виграти боротьбу.

Але чи-ж то тільки в економічній боротьбі робітникам потрібна освіта, хіба не потрібна вона і може ще в більшій мірі в боротьбі політичній, в боротьбі проти реакційного туману і взагалі проти всіх ідей, котрими жає і котрими зміцнює себе наше збудоване на визиску і неправді суспільство?

Сучасний робітник мусить дуже багато знати, коли не хоче віддати себе на ласку і „опіку“, маючих клас, якіючих його потом і кровю.

Але особливо в останні часи робітництво повинно дбати про самосвіту.

В міру того, як збільшує ся ворожість його до сучасних порядків, в міру того, як рвуть ся останні звязки робітництва з сучасним світом вваску і панування людини над людиною, коли відпадають спільні завдання у робітників і новітніх маючих клас в їх спільній боротьбі проти старих кріпацько-феодалських порядків-інтелігенція виходить від робітництва. Робітництво тепер мусить боронити свої інтереси само, значить, мусить здобувати для того відповідну освіту.

Настав такий час і для українського робітництва. Колиш масово прихильна до нього інтелігенція, тепер цілком охолола до робітничої справи і вийшла з робітничих організацій. Але вийшовши з них, інтелігенція не забула всеж про робітництво. Вона приходить тепер до нього з новими словами, а нинішою і чужою робітництву наукою, наукою буржуазного націоналізму.

Вчорашній спільник робітництва, сьогодні вже в своїй більшості його ворогом, бо прищиплює йому не те знаня, котре відповідає його класовим інтересам, а знаня і ідеї класів маючих, котра народжуєть ся в нашому народі і виступом котрої виступає тепер наша інтелігенція.

Українське робітництво, коли воно не хоче відколотися від світової армії робітничої, коли йому ходить те, щоб не позаростали стежки світового робітничого знаня до нашого народу, повинні з горячим завзяттям і охотою взяти ся тепер до організації української робітничої самосвіти.

Наша часопись власне рушить сій меті. Але як у всіх формах робітничого руху так і в самосвіті ми лише тоді спроможемо ся поступити вперед, коли будемо йти дорогою єдності і братньої співдіяльності. Від нас самих, товаришів, залежить успіх „Роб. Нар“ і тої справи, котрий він служить.

Бо святаю з заповідь нашого учителя Маркса, що: „визволеня робітників відлом самих робітників“.

РОБІТНИКУ ЗІ СNU ПРОБУДИ СЯ.

Гей робітнику зі сну пробудись,
Тверезо на сей світ подивись,

Та кинь ся жваво і вставай,
Бо зближаєсь перший май.
Той день ти мусиш святкувати,
Бо в нім маєш вайдани піврати.
Робітнику! Ше й те мусиш знати,
Що соціалістичний лад мусить настати.
Як ти лиш покажиш свою силу,
То панам вже страх до вагину.
Як ти лиш в організацію ся збереш,
То воя від них відбереш!!!
Лви сміло вгурти ся збярай.
Із окликом хай живе перший май.
Хай прапор наш червоний вперед іде,
Хай пісня революційна загуде!!!
Гей робітники вийдіть з курних хатів,
Привітати своїх рідних братів,
Що впоході разом всі йдуть,
Лутшой долі для нас ждуть.
Добиваймоь того всі враз,
Лад той кривдачий звалимо за раз.
Лш соціалізм між нами хай живе;
То! чого добиваємоь нас не мине.
Лутшой долі нам всім треба,
Мусим поконати того драба.
Пана, пана, цара і дука,
Як лиш буде між нами одна злука.
Вже найближа до сего нам вагода,
Щоби лиш з боку небула перешкода.
Військо, поліція і жандарми,
Сеж брати наші суть в касарни.
Овж на услужі суть всім панам,
Щоби кулями грудя пробивати нам.
Гей пролетарю всіх країв ся єднай,
Бо зближаєсь до нас перший май.
Той день ми всі мусим святкувати,
Щоби тим всім злодям і лайдакам приказати,
Що як ми всі на них станим працювати,
То они примушені будуть позидхати.
А тоді на землі для нас запанує рай,
З окликом хай живе перший май!!!
Л. Зубрицький.

Фундамент капіталізму і соціалізму.

Много людей узнають соціалістичну науку за добу, ба навіть себе називають соціалістами, але їм не подобає ся те, що в соціалізм є якісь перестороги. Не знаю чому їм не подобає ся, мабуть тому що не розуміють соціалізму, або тому що ті застереження — се-то статут, не дозволяють їм рити в соціал-демократичній партії. Ну, і вони перечать, що в соціал-демократичній партії не потрібно на статуті много вжити. Я беручи собі се за підставу, хочу доказати, що їх думки дуже хибні, і що вони не зважають на світ,

але лиш самі на себе. Щоб читачам було яснійше, подам кілька примірів а разом розвід а життя пануючої класи.

Є на світі два існуючі елементи: класа поневоленна — се-то робітництво і класа пануюча — се-то дармоїдів. Сі два елементи є собі ворожі і борять ся з собою завзято. Робітники-ж ще не всі організовані, не мають сили пізнати своїх ворогів, та дивлять ся на них сліпо як теля на нові ворота і кажуть: вони мають силу і тому вони над нами панують. Се дуже часто трапляєть ся навіть і між свідомійшими. А звідки взяла ся їхня сила, то також не можуть собі уявити.

Придивім ся тим, проти котрих ми боремо ся. І порівнаймо їхню скількість до нас робітників, до цілої робітничої класи, то побачимо, що то лише кучка, жменя панів, які керховодять народом. Іх є тільки, що навіть можна почислити, се є: цари, королі, губернатори, їх агенти і т. п. А ми возьім під увагу тих пануючих і поспитаймо самі себе, чому вони ніколи не упадають зі свого становища? На се, кждий не подумавши, дуже легко відповість: „та що, панів мають гроші, мають маєтки і тому вони мають силу над нами панувати. Вони ще мають військо, мають своїх псів“, тому їм добре поводить ся. Однак треба зазначити, що вони ще й визискують нас, а виски, се поміч для їх панованя. Вкий спосіб визискують, то се нам знане. А в тім домагають їм закони нинішних капіталістичних держав.

Спитаймо тепер, чи володар, котрий лше прийшов на-свое становище і незнаючи ані порядку ані нічого, буде урядувати? Певно, що ні. Він тільки знає, що йому його батько перед смертю на ка за в, щоб він шанував свое становище, скільки має сили. Ше-ж се є, що йому батько на ка за в і що воно значить? Батько його зробив уважним тому, бо наклі він не послухає, то не вдержать ся на троні. Ну се вже пересторога, а пересторога то дічо иншого як параграф життя того молодого вадаря, се вже точка якої він мусить ся тримати. А спитаймо чому той параграф дав йому його батько? Таж він має служити народові і народ повинен дати йому свій параграф. Алеж бо він, той володар, рахує „себе за народ“ і він знає, що він має власть і що його мусить слухати і він народу небоить ся. Йому дає той параграф його батько, бо сей переконаний, що всі ще темні, що всі ще потраплять йти туди де їх потрібно значить, до уложуваня параграфів. Ідм далше. Батько того молодого володаря думає: „та-ж мій син молодий, що він ще знає“. Ні, а лше прикладу своїх слуг, а вони наившуть, чого мій син має тримати ся. Приходять слуги — урядники і списують те все, що їм старий диктує, а трохи самі додають і зліпчили того таки чимало. Щож се вони писали? Вони списали більше таких застережень, а збір таких застережень, або як ми висше назвали параграфом називає ся статутом або законом. Тепер маємо чвету відповідь на наше перше питане, чому вони ніколи не гублять своїх становищ.

думав про будучність, думає на довгий час. Третім степенем суспільного господарства у права землі-рілі. Се це висша форма господарства, бо чоловік не спускає ся на те, що ось земля дає йому готове, а вже сам управляє її, отже займає ся рільництвом. Ше висшим четвертим степенем господарства а ремесло, се-то те, що сьогодні ми зємо промислом або індустрією, — де чоловік позав виробляти різні знаряди і прилади. Вкінці пятий степеня народного господарства становить торгівля. Розуміють ся, що народи не мусили переходити всіх отих степенів і не треба строго ставити тих степенів одного над другим. Се були степені розвитку господарства суспільства після появи в Чеса. Інший вчений, професор Карло Біхерз Лайпціга, описав з найвизначнійших суспільних економік розрізняє розвиток господарства після поодиноких історичних відступів часу і після поодиноких прикмет, якими визначили ся народи в певних добах свого розвитку. Він дуже влучно ділить ті степені розвитку ось як. Вперед за мкнене в собі домашнє господарство, се-то се-то такий господарський степеня, де господарувало ся виключно для дому в родині; де ще малі кружки людей творять одну господарку цілість продукують, се-то виробляють все, виключно для себе, для дому, для родини, для того малого гуртка людей, а не продукують для других поза родиню, поза домом. Така форма господарства існувала дуже а дуже довгі часи і що зі форми задержали ся подекуди до сьогодні. Другою формою господарства було дійське господарство, се-то таке господарство, де вже працюють люди не лиш для мало замкне-

ного в собі кружка родини, але працюють вже і для посторонних, поза тим гуртком стоячих людей, і то лиш на замовленя. На се ми будемо мати багато примірів, які обговоримо далше. Той спосіб господарства став з часом загальним а з нього вийшла третя форма господарства, форма суспільного господарства, се-то така форма, де цілі народи творять один загальний господарський круг і де перероблені продукти виробляють ся не для власного вжитку а як товар на продаж, і виробляють ся не на замовленя, а закладає ся виробленими товарами торговий ривок для потребуючих покупців. Се є вже така форма господарства, яка існує у всіх теперішніх культурних народів, і яка перемінна ся тепер у світове господарство. Ось тут маємо два ріжнородні поділи господарського розвитку після ріжнородних прикмет, які видно було в суспільстві. Ми будемо зараз обговорювати обставини розвитку, та значачно вперед, що котрий би ми поділі не вважали яким народом, який не то, що не розвивав ся вперед, але звироднів, знадів і посуває ся назад. Все-ж таки з того, що ми подібуємо у тих джукнів, можемо сяк-так заключити і витягати висновки про те, як розвивали ся люди від того часу, коли они розвинули ся з висших звіврів, се-то від звіврів подібних до малп. Вже в той час, коли чоловік виродив ся зі звіврів, мусів він вже жити громадно, бо всі посвоячені а людиною звіврі живуть в більших або менших громадних звязках. Чоловік жив правдоподібно чередю, громадою і то такою, яка не була влжена з особників, котрі przypadково зійшли ся в череду, але ті громади лучило кроче по-

би розвитку.
3. Господарство первісних народів. Первістний комунізм.
Починаймо від перших форм людського господарства. Розуміє ся, ми мусимо лишити біблійні оповіданя про сотвореня народу, бо ті оповіданя є в дійсности дуже гарними байками, які не мають нічого спільного з науковою дійсностию хіба, що згадують часами про якусь річ, яку і в инший спосіб можна провирити. Про податки історії а часів первістних людей знаємо ми стілько, що значить майже нічого. Знаємо про перехід людини зі звівринної форми у людську але обставини, але історії в той добу не знаємо. А ті дикі народи, які ще а до сьогодні, не зівсім можуть служити там як приобраз минулих часів, бо ми не є певні, чи їх вважати такими, якими она лишили ся ще з первістних часів не розвиваючи ся далше, чи може она є звироднілим народом, знадів ся вперед, але звироднів, знадів і посуває ся назад. Все-ж таки з того, що ми подібуємо у тих джукнів, можемо сяк-так заключити і витягати висновки про те, як розвивали ся люди від того часу, коли они розвинули ся з висших звіврів, се-то від звіврів подібних до малп. Вже в той час, коли чоловік виродив ся зі звіврів, мусів він вже жити громадно, бо всі посвоячені а людиною звіврі живуть в більших або менших громадних звязках. Чоловік жив правдоподібно чередю, громадою і то такою, яка не була влжена з особників, котрі przypadково зійшли ся в череду, але ті громади лучило кроче по-

(Далше буде.)

Ті параграфи, або як тепер називаємо статут, написані на те, щоб той володар в них хіснував. Отже він в них має хосен, а заравом знає їх, тримає ся після них і тому він остає на своїм становищу. Але на світі не існує лиш той один володар. І багато і коли би вони поодинокі тримали ся своїх власних статутів і більше з ними нічого не робили, то певно всі держави упали б і не було б нічого такого сильного в капіталістів, як ось маємо тепер. Ревни хоч провадять війни, так їх се не болять, тому вони все таки сходять ся і радять над тим або над тим а як вони врадять, приходять до одностунності і те все що вважали записують, а опісля кажуть: „лиш тримаймо ся цього, а буде нам добре, та-ж се наша одинока рада, яка нам зробить вигідність де всього.“ Отже те, що вважали, те і записали і знов маємо параграф. але вже спільний параграф. Таких параграфів набагато як багато і вони знов мають спільні статут. А се дуже важне, бо вони спільно поборять скоріш противника як один з них. І знов відповідь, що вони не гублять свого становища, бо тримають ся кришки свого статута, який їм як раз приносить користь. Вони остають ся не поборимими, бо тримають ся того, що спільно вважали.

Ліпшим вже володарів, та значім словом за їх слуги, котрими є міністри, попи, і т. п.

Пригляньмо ся їхньому життю з малечку. Вони синами баронів, фабрикантів, міліонерів, та других диунів. Отже вони розкошуют ціле своє життя, вже з малку можуть розпізнати, що тягнє, а що легше. Вони навіть мають нагоду бачити життя робітників і тому вони вже з малку бачать, що їм далеко ліпше живеть ся, як дітям робітників. Се саме батьки тих дітей давно вже добачили сю різницю між легким і тяжким, тому вони всі боять ся того рабства, вони не лише тої праці боять ся, але й саміх робітників, бо робітники приходять до свідомости, до переконання, що те вельможне панство є великим вором робітництва і що тому панству тих всіх вигідностей не належить ся. Отже ці пани бачучи се, старають ся сьому лихові зарадити. Вони знають, що володарі їм не пошкодять, а протинно, що й поматати будуть. Такий пан думає собі: „я дам свого сина до школи, тай він буде вже мудрішим як діти робітників. Він дає його до школи, чи кличе людину, яка годна вчати до себе, платить йому добре, а той боячи ся втратити такий як хліб, вже сам старає ся так вчати, щоби ся наука відповідала тому хлопця батьковим думкам. Але ми примушені спитати ся, яким батьковим думкам? Звідки учитель знає батькові думки? Розуміють ся, батько мав при початку науки щось сказати. Він мав говорити щось учителєви. Він мав робити учителя осторожним, а се вже знов параграф. Учителє розуміють ся передав в науці ті параграфи молодому ученикови, котрий їх тримав в голові аж до свого становища. Наколи, але він побачить, що він є вже на становищі батька, він бачить, що йому ще неначе чогось бракує передуме, в який спосіб можна дістати ще вище становище. Він думає, але його розум ослабий те вдумати і він каже таке так: я їду до свого товариша і скажу йому про се, я дістану се становище, якого я бажаю, а йому так саму ліпше буде. „Ну, сходять ся вони і радять, розуміють ся, що два розуми вдумують, того один не потрафить і вони обидва прийшли якраз до мети. Вони вважали, а ті спільні думки, вони приврекли собі дотримати, бо певні, що ті думки є добрі і приведуть їх до чогось ліпшого. Се знов вже спільний параграф. Але їм певно тог одного параграфа буде замало і вони знов радять ся, і знов вложують параграфів, а більше параграфів називають вже статутом. Вони тримають ся їх, а часом дальше доповняють і не боять ся, що віддуть а дороги, бо вони вже виробили собі певну дорогу, а тими параграфами неначе загородили ті дороги, які для них були злі. Отже бачимо, вони тримають ся їх, бо статуті їм приносять користь і тому ніколи не банкрутують...

Маса примірів є але тому, що вони є подібні до вище наведених можна обличати.

Але не сьміємо обминути слугів тих всіх лежнів. Се є війсьво. Військо як раз на їх услугах. Пригляньмо ся ближше йому. Пани дивлячись, що їм мусить прийти кінець думають, ми їх змусимо, щоб вони нам служили і будем мати велику прислугу, бо вони ще нічого тепер не розуміють і дуже легко се нам зробити. Отже, вони маючи за собою людей насильють їх, щоби ті змусували народ „служити „вітчині“, щоби було кому вітчинку обироняти від неприятеля, однак суспільство не потребує себе боронити. Народ того не знає (а тому не знає, що не zorganizований) і йде до війська служити, щоб боронити вітчинку, а та вітчинка, то нічо иншого як купку лінохів, що хотять зробити цілий світ своєю власністю, щоби було з чим гуляти. Народ приходить, перебираєсь в мундури, які дає їм держава замешкують в касарнях державних, дістають харч здержавного кошту і т. п. Чи се правда, що держава дає їм те все? Ми знаємо, що молодого володаря навчав батько, як він мав пильнунати становища, або його слуги доложили і зробили статуті, а в статутах

стоить, що суспільство мусить платити податки. Суспільство платить податки, за котрі пана будуть касарні, виробляють річі і т. п.

Тепер знова питаю. Перше ми казали, що держава є купка панів і що держава дає все, що потрібно для своїх слуг. Чи та купка панів дає з свої кишени гроші на все? Бачимо, що ні, бо з тих податків то мусить ся лишити велика частина і для них. Тепер відповідь добра, однак не повна. В ній бракує де знати, хто дав дозвіл тим одиначам змусувати народ до того всього? Розуміє ся, воли нікого не дозволялись, бо знають, що народ не є zorganizований, тому вони безпечно роблять своє. Але щоби далеко не заходити, спитаймо, чому той народ не може дійти до свідомости? Бо чоловіка який служить у війську, пересяють панські поспіпки своєю наукою. Як же вчуть ті старші (поспіпки)? Чи самі з себе? Ні, вони дають нам масу книжок, які заповнені тими параграфами, що то їх повложували пани. А ті поспіпки примушують народ повнунуватись тим параграфам. Ті старші мають вже власть, але ще не цілу. Кожний з них знає, що люди коли дивлять ся на свого попа неначе на всемогучого бога. І тому користуючи з того, кажуть попови: „ти дістанеш добрий хабар — вже знаєш який, лиш скажи щоб народ присягнув, настрашиш добре гріхом і пеклом. Се розуміють ся доповняє певність панську. Тут находить ся купка „параграфів“ і на основі тих „параграфів“, відрисовують одні других, а та горетка лінохів, дістає весь наряд в свої руки як вірних собак. Так розуміють ся переводить ся шайрайська наука з ролу в рід і в такий спосіб витворились капіталістична держава.

(Кінець буде).

Великдень.

„Христос воскрес, а панщина чорт взяв!“ — гукає втішно старий дітусь у Франковому описі першого великодня по знесеню панщини. Радіє старий — не воскресінню Христа, а тим, що паншину чорт взяв, що воскресла воля! А християнська легенда про воскресіння Христа є тут лишень символом иншого, дійсного воскресіння, котре пособляє безсмертному життю в природі в його розвою.

Воскресіння, се зміна до ліпшого: із зимового сну до весняного життя, з неволі до свободи, з нужди до гараду, з незнання до просвіти, з недуги до здоровля, з дороги смертної на життєвий шлях; воскресіння, се революція, що в ній життя виокорює своїх ворогів. А хоч люди й вірять у своїй простоті, що Христос воскрес, та що й вони так само воскреснуть колись до життя вічного в небі і нби радять тим — що їхня радість має вельми високу причину, чого вони самі не свідомі. Іхня радість се обьявом задоволення життєвої сили з можливости нових, зі розвою сприятливих обставин, — є надією на кращу будучність на землі. Людині в авиднях, людий без вигляду на поліпшення своєї долі великдень не тішить; дарма, що попи завзявають до веселости, що аж охрипли всетягаючи з дяками „Ангел вопієше“. Вони й справді радіють — дуреньким жертволюбієм вірних!

Без заспокоєня життєвих потреб нема правдивого великоддя — чи Христос воскрес, чи ні. В Шевченковому вірші „На великдень“ діти хвалять ся не христом, а обідрана сирітка радіє, бо на великдень наїла ся до сита. „А я в цюпа обідала! Сирітка сказала...“ „Я обідала“ — се причина веселого великоддя сирітки. Правда, попи називають се безбожним матеріалізмом, зрівняном людий зі звірми та ще там самі не звиріють, а ганблячим — не доказуючи нічого. Бо правда, як сонце: може його лягти, та самого нічим не досягнеш, не звалиши нічим. Попи солодкавкую, біблійною мракою заступають людям сонце правди; на землі.

З досвіду добре знаємо, що святкованє великоддя помагає лишень попам в їх церковним причотом та шинкарям; а людям віра в чуда і траченє гроша на окурки своїх ворогів. А хоч офіри і пиятику нічо не помагає, хоч вже дні тисячі літ молять ся і поть.

Дамян Бориско.

„Культура“ польських прокураторів.

Львівський прокуратор знову сконфіскував 5 число „Доброї Новини“ популярно наукової часописі, за кілька уступів в статі т. Ельсена Гудайла п. н.: „Звідки взяв ся чоловік“.

Перечитайте сконфісковані в „Доброї Новини“ уступи, а наберете переконання, які то ц. к. йошуи сидять в ц. к. прокураторії у Львові.

Ось подаємо сконфісковані уступи:

Добре, добре, — скаже хто з вас читачі — але чи люди, себо народі все були народами? Чи може були колись такі відмінні, що навіть небули подібні до людий? Певно, що так! На те найкрасшій доказ наші рудіменти, наші хвостові хребти, яких мушина має чотири, а жінка все п'ять. Тим доказом є м'язи, і закладка в оці, і нігті на пальцях і другі річі. Ми колись так обганяли мухи хвостом, як те риблять другі хвостаті звірі. Але се ще дурниці. Ми мали колись і язви, риба, жили у воді і стрібали рибами.

Се вже за багато. Я вже здаєть ся, переселив. Бо ще як звичайний чоловік мав хвіст, то се вийде, але отті великі князі, королі, графи, барони, котрі так святко держать ся своїх родоводів, так точно записують, котрий від котрого походить, отті великі люди мали-би колись також м'язи хвостові як малпа? Се-ж люда, що з божи ласки панують!

На те, любий читачу, що люди колись не були людьми, а мали иншу подобу, є такі свідоща. проти котрих всі вишкілки, всі рудіменти то так як жарт. Се такі свідоща, се таке п'ятво, якого не побудить ся авіжебрак, аві князь не викупить ся від нього. Ми зараз прийдемо до сього.

В природі є ще один дуже гарний закон, а то той, що вже раз було, то воно ще довго повторять ся. Сей закон прозвав вчений Ернест Гекель біогенетичним законом. Се треба так розуміти, що розвиток кожної одиниці від свого початку в лоні матери до повного розвитку є прискореним повторенєм цілого родоводу, з якого він вийшов себо прикмети, які мали його предки через одліченє і приновлюванє ся до життя, повторює кожній одиниці знов найдець ся зараз з початком свого істнованя. Ми сей закон зараз зрозуміємо самі на собі.

Зважайте лиш на те, що дуб ще не вродив великого дуба, а кожний дуб мусить починати від жолуди. Корова ще ніколи не вродила ся відразу дійсною коровою, а все кожда зачинаєть ся від хвилини парованя ся з бугайом. Чоловік ще ніколи не зачав ся цілим чолові-

— Обняв мене...
— Що далі?...
— Поцїлував...
— А що далі?...
— Перевернув...
пу...

— І що далі, що...
— Пані війшла...
— А болей то чо...
Не мала колай вийти

Парох: Чому-ж...
лихо так довго не...
сповіді?

— Не гнівайте...
мость, але я холжу...
ти ся до Василян...
яни питають ся...
від про такі грїх...
ловик о яких грїх...
відмолодіє... —
вслиха, засоромив...
самі уха.

Стара жінка сні...
з „тяжкого грїху“...
Сповідник сей гр...
о пимету до неба! Я...
зном не можу...
розгріпнєні!

Жінка: Прощу...
ховного, а акурат...
тнати роками...
у вас а того сам...
і дісталим реагрї...
в хаті.

Стародівк: Ах...
зовсім шо иншого...
тоді ще молоден...
на!...

Зднів радості

Знов задзвонив...
та рознеслись гол...
тос воскрес. Се в...
свято позитало...
сило традиції...
кам і тепер церк...
лицька обцяла...
бідним масам наро...
тковано сего св...
ші га грїхи віку...
грїшників з нека...
силити їх до раю...
то, в ког্রে люд...
ний співати в п...
кладає понам куп...
на офіру, віддає...
грїш, а попи уви...
кадильницями та...
ім за те Христос...
Всоди на гробх...
краю понавкдан...
а попи звивають...
тять парастаси...
акорд (ішеври)...
го заробити. Веім...
ктоз і попісьва...
худоба, перевоз...
ке добро в попіс...
звірі. А народ, те...
ба поклоні аж ч...
від молитви аж...
пнуть. Попи ра...
бо мають добрий...
а бідні мужики та...
як не над гробом...
при свьченім я...
кують страту деп...
рідні, з котрим...
го року сиділи...
столі та ділили...
Згадають і живи...
ред злидними по...
дану стріху та н...
меріку, Канаду...
полутшити свою...

Крім „Доброї Новини“ сконфіскував австрійський прокуратор у Львові, чим досмертно осьмішиє не так себе, як австрійський уряд. Бо такі річі можливі ще хіба в австрії! Навть в такій Росії чиновник не важив би ся конфіскувати того, що вже давно осьвітлила науку.

Крім „Доброї Новини“ сконфіскував австрійський прокуратор у Львові, чим досмертно осьмішиє не так себе, як австрійський уряд. Бо такі річі можливі ще хіба в австрії! Навть в такій Росії чиновник не важив би ся конфіскувати того, що вже давно осьвітлила науку.

Під мурами Ватикану Жебраки вмирають

І. Наслідник Христа Сидять собі в Ватикані Й церкво кермує... Живє гарно солоденько. Усе рескошує!... Злотокований престол В перечудній палаті, Шовки в нього під ногами, Й сам в шовковій шаті, І панує над людьми В свьятій реверенді... А покої!!.. Не в числіні! Шось, як в любренті! Капці в нього дороги, Шафірами сяють!

ІІ. Із великодної сповіді. Піп: Чи вже все сказа- лась? Кася (соромливо): Гі...гі. — Но, говори! — Панч... — Що панч? — Раз... — Що раз?...

СЬКИХ

— Обняв мене...
— Що далі?...
— Поцілував...
— А що далі?...
— Перевернув на канаду...

— Не гнівайтеся, згомошть, але я ходжу сповідати до Василіяна. Василіяни питають мене про такі гріхи, що чоловік о яких двадцять літ відмолодів... — каже Василіяна, засоромивши мене своїми словами.

Стара жінка сповідала мене з „тяжкого гріху“. Сповідник сей гріх кличе о пімсту до неба! Я ніяким чином не можу дати вам розрешення!

Жінка: Прошу отця духовного, а акурат перед п'ятнадцятьма роками сповідала мене у вас за того самого гріху і дісталам розрешення у вас в хаті.

Сповідник: Ах, се було зовсім по-іншому! Ти була тоді ще молоденька і гарна!

Доброї Новини!
Сейчас по конгресній нараді, а парламент збереться, буде введена в справі конфіскації, д.к. малокультурної прокуратури, чим досі не так селіський уряд, можливо ще хі-Павлів в такій як не важив би вати того, що святила нау-

Доброї Новини!
австрійський 6 число сатиристичної часо-що виходить

ут конфіскованої вірші і три видної епови-

І.
ик Христа
в Ватикані
сермує...
молоденько
тє!...

Ватикану
рають
П.
мої сповіди.
же всьо сказа-
(ливно): Гі...гі...
рри!
нич?

в старім краю, як і тут по-ни не дають про народ, а котрого праці вони живуть. Вони не бачать сего, що ось там в тім старім краю, в тій Галичині панує голод та нужда. Що не один з то сьвяченого яйця, але кава-лка сухара не має щоб заспокоїти голод. Ми, але сьвідомі робітники се бачимо і знаємо, як бідний селянин та робітник мають ся, як секвістратори забарюють останню подушку з під голови мужика за податки та несуть її в сторону величезного молоха милітаризму. Ми нині в сей величезний день побачили на улицах міста в Канаді тисячі наших братів та сестер, котрі перед кількома днями висіли з корабля. Вони почорніли, як чорна земля, они їх позападалеся, они навіть не подібні на в подобі боже.

В Канаді сего року безробітє, страші вісти доходить до нас зі всіх сторін Канади і Америки, сотки тисяч робітників без роботи і не мають що до-ст вложити. З того бачимо, що Христова наука еще не воскресла. Она воскресла тільки для пачів і попів. В нинішній день попи в імени Христа здерли сотки тисяч гроша, нині в попів і панів лежать на столах куци колачів, печеня, дорогі ванічки і т.п. Королі, царі, сьвяті отці (всього рола) пани ідять сего дня аж ім черева тріщать, поть аж ім очи побараніли, гуляють аж земля дудить, для них радість і веселість, для них Христос воскрес. Але для нас робітників ні, ні і ще раз ні! Ми їсти хочемо дайте нам роботи, — кава-лок насущного сухара, не обходіть ся з нами по звирьськи ви прокляті дируни, дайте бо нам жить, хай вже раз воскресне Христова наука. Мірка ваших сьвятых лайдацтв вже перебралась і незадовго папська тіяра повалить ся об землю у разом з нею хрест не вдержить ся і ви рабівники робітничого добра поклонитесь правді. Хрест котрим закриваетесь не годен вже закрити ваших лайдацтв та знущаня над нами, люди вже спізнались на ваших штурчах. Коли ви вірні Христові, то чому не постунаєте як Христос наказав, не бажаєте добра для всіх ближніх своїх, лиш сапри випасається, як свий на нашім хлібі.

Сьв. Іван Христон ка-зав: Запровадьмо вже раз небо на землю. Поцож попи показують нам небо десь аж за хмарами.

Кол-би там був справдішній рай, то попи і пани давно дуже давно вже були би там де добре.

Зднів радості і смутку.

Ім школа, що Т. Шевчене народив ся сто літ по Христі, попи і пани булиб його замучили як і Христа, нині також будиби мали

добрий бізнес співаючи Шевченко воскрес. Вони і так ним гандлюють хотья еще нема сотні літ, як він умер.

Кельсь-великдень був сьвятом пролетаріату а нині по-пів. Сьвятом, але величезним сьвятом визволення бідного поневоленого люду з пут капіталізму і попів, з котрими сам Христос боровся з нині сьвято 1-го мая.

І ми робітники засьпіваєм воскрес, воскрес, тоді колд з лиця землі щезнуть терпіння й муки, коли на землі настане рай, рай-лад колакистичний. Він воскресне воскресне, ми до нього ма-шеруєм в день першого мая.

Ів Гнида організ. У. С. Д. (Написано підчас вечірні в великодню неділю).

ВІД Ц.З.ДО ВІД-ДІЛІВ І ЧЛЕН-СТВА Ф. У. С. Д. В КАНАДІ.

Референдум над точками з конвенції провінції Онтаріо і Квебек і кандидатами поставленими виннігським відділом до Егз. Комітету У. С. Д. П. в Канаді закінчилось 10 с. м.

Вислід голосованя над точками з провінціальної конвенції надіслав до Ц.З. відділи: з пров. Квебек: Монтреал, Ламіне, і Блю Бонетс; з пров. Онтаріо: Кобалт, Оттава, і Салт Сті Мері; з пров. Ман. Елмвуд з пров. Б. К. Ванкувер. До редакції Р. Н. надіслали: Торонто і Веланд, Онт. Вінніпег Ман. і Коламен Альта.

Проти 4-тої точки голосували Монтреал, Ламіне, Блю Бонет, Кобалт, Оттава, Салт Сті Мері; Відділ в Ванкувер голосував проти: 1, 4, 5, 6, 8, і 18 точки. Всі конвенційні точки, крім 4-тої зістали прийняті більшістю відділів.

Кожний член має одержувати партійну часопис „Р. Н.“ даром.

7. Екз. Ком. має видати партійні відзнаки з українським написом, на котрих має бути уміщена земська куля зі сьлетеними рукави на знак товариської згоди.

8. Має бути лиш один секретар відділу, до котрого мають приходити всі кореспонденції відділу і т.п., як також мають бути установлені кольтпортери по відділах, котрі мають розпродажувати партійний кольтпортж.

9. В кождім відділі У. С. Д. скликати найменше два рази в місяці мітінга, на котрих повинні відбувати ся виклади, відчитати та пропаганда. Коли є змога устроювати представлення і концерти, а в потреби відбувати демонстраційні віча.

10. Кожний член в відділі мусить знати плятформу і конституцію партії. Організатори мають поучувати об тим своїх членів.

11. В часі агітації кождий член повинен мати при собі партійні брошури, газети і єднати ім передилатників. Що місяця члени повинні адавати справозданє з кольтпортажі та придбання предплати, а секретарі заплотть се до надрукования в „Р. Н.“ Також відділи повинні друкувати час від часу оголошення на мітінга і легочки, та роздавати їх по хатах, факриках, дорогах коло церкви і т.п.

12. Кожний член бажаючи вписатись до відділу У. С. Д., а котрий не був еще в партії через цілий місяць повинен бути тільки кандидатом. За той час члени відділу повинні приглянутись чи не має він яких брудів і чи є чесною людяною.

13. Такі члени, котрі були вже в відділі, але через недбалство опустили його, або котрі причинили ся не раз до роздорів, а нині знова хотїли стати членами

партії, а через три місяці кандидатами, а через шість місяців не мають голосу ані в відділі, ані в цілій Партії У. С. Д. в Канаді.

14. Так звані інтелігенти, котрі нераз повитирали національні та клерикальні стїни, а приїхали до Канади, і задля крісла стають соціалістами, аби опісля спричинити тільки роздори, то Екз. Ком. радить відділам щоб сі приналили їх між себе тільки через Егз. Комітет У. С. Д. Партії.

15. Кожного члена, котрий не сповняє своїх партійних обовязків, очернює, своїх товаришів, ширить роздори, найліпше віддати під партійний суд, упімнувати його на мітінгу, накладати на нього кару, а коли заходять потреба то і вичеркнути з членства та оголошити в „Р. Н.“ Коли случилось, що часом неправда, ваялаби верх то найліпше передати цілу справу Екз. Ком., себє осудить все газраз.

16. Секретарі всіх відділів У. С. Д. кождого 5-го в місяці, мають присилати до надрукования в „Р. Н.“ імена нових членів. Кольтхтось спостеріг в „Р. Н.“ нового члена, котрий має за собою плями, хай сейчас донесе про се секретареві У. С. Д., а тоді Е. К. У. С. Д. займеть ся справою блявше.

17. Секретарі повинні мати докладні адреси своїх членів і скликувати на мітінги картками або оголошеннями

18. Секретарі маючи докладні адреси свої членів, мають заслати їх на руку секретаря Егз. Комітету, як також подавати зміну адреси старих і нових і членів.

19. Кожний член У. С. Д. П. котрий знаходить ся на канадійській території вже три роки, має постаратись

о горожанські папери (Naturalization Papers,) щоб наклали прийдуть вибори до парламенту, або міської ради, міг голосувати на робітничого кандидата.

20. Кожний член У. С. Д. не сьміє належати до иншої організації, колиба та мала шкодати, морально чи матеріально робітничій справі.

21. Кожний член У. С. Д. П. в Канаді має оподатковувати ся найменше \$1.00 але і більше більше після змоги, на довг „Р. Н.“

З проголошенням отсего референдуму всі повесті точки входять в життя і члени У. С. Д. П. в Канаді коли бажають добра для себе і своєї партії мусять ім по-винуватись.

В всяких справах партійних належить ся вдавати до ново-вбраного Егзекутивного комітету У. С. Д. П. в Канаді на адресу: Ukrainian Soc. Dem. Executive Committee, Box 3658, Sta-B, Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ

стефана Плавудького з села Семековець пов. Чортків, в дуже важній справі. Перед 4 роками робив в майні Б. К., тепер здаєсь в Вінніпегу. Хтоби о ним знав або він сам най напише до: Joe Radwansky Fousana Alta.

ПОШУКУЮ

вого країна Леся Грещука з села Топорівці, пов. Голроленка, перебуває коло Нерт Вей, Онт. Хтоби о ним знав або він сам, хай зголо-сить ся на адресу: John Nikiforuk Box 103, Trail B. C.

Читайте і ширіть „Роб. Народ.“

WINNIPEG YARD Redwood & McKenzie St. Phone St. John 1132-910. TRANSCONA YARD Melrose & Kanata Phone St. John 1507. Dominion Lumber & Fuel Co. Ltd. WINNIPEG & TRANSCON. ДОСТАВЦІ РІЗНОГО РОДА МАТЕРІАЛУ ДЛЯ ВУДОВИ. Маємо стало на складі лати, ґенти, вікна, двєри і всяке викиченє внутр. Тверде дерево спеціально до викичуваня. Всякого рода дерево, вуголь завжди маємо також на складі в Трансконі.

Нагода-вигода. Ми маючи агентів по всіх усядах, маємо спр-могу закуплювати всякі товари від тих котрі бан-кротують, по ціні о половину таньше як коштує. Тому ми поставили дальше тримати сей штор де можемо достарчувати мешканцям міста Вінніпегу та по околицях, убраня, ковти, сподні, оверлеа, сорочки, спідне убранє, капелюхи і т.и, по так зни-женої ціні що й сами здивуетесь. Зайдїть а переконаєтесь. Продаєм також сторникам з великим опустом. THE BANKRUPT STOCK EXCHANGE 641 Main St. Winnipeg Man.

партії, а через три місяці кандидатами, а через шість місяців не мають голосу ані в відділі, ані в цілій Партії У. С. Д. в Канаді. 14. Так звані інтелігенти, котрі нераз повитирали національні та клерикальні стїни, а приїхали до Канади, і задля крісла стають соціалістами, аби опісля спричинити тільки роздори, то Екз. Ком. радить відділам щоб сі приналили їх між себе тільки через Егз. Комітет У. С. Д. Партії. 15. Кожного члена, котрий не сповняє своїх партійних обовязків, очернює, своїх товаришів, ширить роздори, найліпше віддати під партійний суд, упімнувати його на мітінгу, накладати на нього кару, а коли заходять потреба то і вичеркнути з членства та оголошити в „Р. Н.“ Коли случилось, що часом неправда, ваялаби верх то найліпше передати цілу справу Екз. Ком., себє осудить все газраз. 16. Секретарі всіх відділів У. С. Д. кождого 5-го в місяці, мають присилати до надрукования в „Р. Н.“ імена нових членів. Кольтхтось спостеріг в „Р. Н.“ нового члена, котрий має за собою плями, хай сейчас донесе про се секретареві У. С. Д., а тоді Е. К. У. С. Д. займеть ся справою блявше. 17. Секретарі повинні мати докладні адреси своїх членів і скликувати на мітінги картками або оголошеннями 18. Секретарі маючи докладні адреси свої членів, мають заслати їх на руку секретаря Егз. Комітету, як також подавати зміну адреси старих і нових і членів. 19. Кожний член У. С. Д. П. котрий знаходить ся на канадійській території вже три роки, має постаратись

Монтреал, Квебек.

В 13. ч. Канад. Русина дописователя з Монреаля хвалить ся якимось представлєм, як баба поросєтєм. Представлєня устроювали самі свєчкогаси і попівські попи. В дописі „Кан. Рус.“ написано що частий дохід з представлєня призначений на церкву. А в Монреалі і мала дитина знає що Українці не мають церкви. Э церкву французьких попів, а піп Перепелица за кивені охлаци Французами крутить голову хрищенем бикам. Брехнею э що на представлєню було кілька сот людей. Сам Припилиця в своїй промові сказав, що помимо того що в Монреалі э так велике число Українців, то на представлєню не прибуло мало людей і то самі пияні свєчкогаси.

Припилиця жадує ся що в Монреалю до тепер нема церкви для Русинів. Майже двацять літ збирають гроші на церкву попи і всі гроші якось присохли в їх кишнях глибоких. На „Народний Дім“ також збірала і ніхто не бачить тих грошей. Можливо що діри в кишнях були і погу бились гроші.

Монтреальські свєчкогаси хвалить ся що народ у Монреал горни ся до попів, однак се не правда, бо попи з своїми прихвостями пообтирала всі жидівські галі і все їх вигонять звідтам тому, що они не годні заплатити. Допикувател-лямполіз пише в „Кан. Рус.“ що Русини себто католики пізнали що в залуї сиза. Але поправді сказавши то они так розуміють ся на залуї як сліпий на вкрасках. Що же се за залука пияних які дебатують котра міска ліпша, чи Гайван чи Бренді? Лямполіз сей пише що соціалісти дивують ся таким збіговискам католиків і їх дискусіям. Якеж тут не дивуватись тут плакати і ридати треба, коли бачиш такі лайдацтва. Дальше пише, що має надію в бога, що Русини спаять ся і будуть горнутись в збіговиска католиків. — Не думаю!

Він пише, що соціалізм є шкідливий для попівської програми. І справді соціалізм є шкідливим для тих, котрі чинять лайдацтва. Соціалізм нищить все що стоїть на перешкодї правди і визволу робітництва. Соціалісти стремлять до того, щоби знищити сей несправедливий лад, а на його місце завести новий справедливиий, в якому не буде місця дарям і всякі й капиталістичній злочоті. Попи болять ся соціалізму як чорт ладану, бо в соціалістичнім ладі кожда людина повинна працювати для себе, а не для других, як тепер робітники огримують своєю працею всяких галапасів. Тому кождий робітник повинен зрозуміти, що робітництво не треба бути лямполізом та на сліпо йти за попівським попиханем на услуги капиталізму.

Тов. Робітники і Робітницї в Монреалі! Вже час пробудитись до нового життя і знести в одній годині сей несправедливий лад, а се лиш зробити соціалізм. Тому вступайте в ряди соціал-демократії! Проч з хрунями і капиталом та клерикалізмом. Хай живе соціалізм.

Тимофій Корчак.

Дня 13. цвітня с. р. заходом відділу У.С.Д. ім Мирослава Сичинського відсвятковано в шесту річницю атентату, котрого доконав наш герой М. Сичинський. Віче отворив тов. Т. Соколик пояснюючи в якій справі се віче було скликане. Реферат про акт дня 12 цвітня 1908р. виголосив тов. А. Дмитришин. Відтак виголошено много деклямацій і відспівано кілька робітничих пісень, як: „Вперед вперед сини родини“, „Непора“, „Сміло други“ і т. п.

Всі сльпи і деклямації випали дуже гарно, за що присутні надгороджували декляматорів живими сплесками.

Опісля промовляв еще тов. Лев Никорик, котрий в своїй мові остро пиятував націоналів за їхнє постування зглядом робітників. Іри кінци промовляв еще раз тов. Дмитришин, захоплюючи присутних до борби за належні нам права. Людий було досить много. До відділу вписалось 10 нових членів.

Свято закінчено гримками окликами: Хай живе М. Сичинський! Хай живе Соціал-демократія! подав С. Татарин.

На прес. фонд „Р. Н.“

П. Минжак	\$1.00
Й. Сидульє	50¢
П. Юзьвік	50
М. Григоршин	25
Тов-і Тимков Т. Пелєрмі з Чикаго зібтали \$5.15 від сьлдуючих тов.:	
Італійських:	
T. Pellegrini	50¢
F. Pellegrini	50
P. Pellogrimi	10
Viy. Guadagni	25
A. Guadagni	25
Saioni	25
T. D. Signore	25
R. Carmignani	10
Литовців:	
A. Mirowit	25
G. More	25
J. Sukshus	10
F. Strakach	50
Поляків:	
J. Warchaw	25
J. Szanajda	25
A. Kwiatkowski	10
Хорватів:	
J. Coban	50
J. Jakubek	15
Чехів:	
F. Kosik	10
J. Encise	10
K. Bessy	10
D. Krusyanotur	15

ЧИТАЙТЕ!

„Робочий Народ“, одиноку соц. дем. часопись для цілої Америки; она одна дїяте знає, яке повинен мати кождий працюючий клясово свєдомий чоловік. Хочеш знати, як здобути красший лад на свєті, то читай все „Робочий Народ.“

„Робочий Народ“ коштує на рік лиш два долари а адреса до него э:

„ROBOTCHYJ NAROD“
Box 3658 (Sta. B.) Winnipeg, Man.

Українців:
А. Тимків 50
На хрестанях в тов. Янока Андрияшука зложили: по 50ц.
Д. Рощка, Сендик, Михальчук, Ю. Колітник, І. Баювий, В. Мустеса, Я. Андрияшук, Ів. Манжуренко, Ст. Окварок, Ів. Андрушко, Ф. Квастниця, В. Молдован.
Ч. Люк 15ц. Т. Левицький 5ц. і Х. Х. 10ц.

Всім жертводавцям складемо щирю подяку.

Замітка редакції:

Товариші робітники! придивіть ся отсим повисше наданим назвискам. Чи Вам не встид, що робітники других націй старають ся піддержати вашу часопись а Ви нічого? Чиж Ви не можете вєє на стільки спізнати, що оєє та ваша газетка „Р. Нар.“ э для Вас приятелем, та засунає Вас наскрїзь, бере ся завяго за належні Вам робітникам права, а Ви? Ви обходите ся з нею так, як мачуха з малою дитиною, тоді коли ваша газетка, як мала дитина, невинна. Робіть для нєї добре, коли вона робить для Вас. Шапуйте і помагайте їй, коли вона помагає Вам. Зверніть ся до нєї, як до приятеля а з певнозістю в недоваї буде ваша побіда над тою нуждою, яку тепер зносите.

Вінніпег.

Вже від ітїть тиждів істнує тут „Аматорський Кружок ім. В. Винниченка який заснував ся при Відділі У. С. Д. П. в Вінніпегу. На початку заснована сею кружка вписало ся 21 членів. На перших зборах вибрано заряд кружка до якого увійшли як сьлдує:

Тимофій Корейчук голова.
Анна Андрийчуківна заступник.
Микола Эремійчук касєр.
Григорій Ткачук бібл.
Василина Матеїчуківна секретарка. Мірус реж.
Наш кружок сходить ся два рази тижнево на театральні проби, а в неділю вечером відбуває свій мітинг в галі на роуї улиць: „Me Kenzie і Pritchard Ave.“
Дня 23- с. м. відіграв наш кружок в Квіне театри комедію в 4-ох діях І. Тоби левича „Сто Тисяч“, котре випало досить добре. Кружок розвиває ся і в коротці пригтовляє ся до відіграння другої штуки.
За Ам. Кружок
В. Матеїчуківна секретарка.

ЧИТАЙТЕ!

МАЮНА ПРОДАЖ
в самім осередку East Selkirk, 54 акрів землі (хата, стайня і керниця) Фенс довкола 5 дровів. Земля вже вироблена. Ціна \$2.000 Готівкою \$1.000 а решта на сплати.
Хтоби бажав купити хай зголосить ся до:
John Kowalski
East Selkirk, Man.

ПОШУКУЮ
в важній справі свого країна Тома Зувеца з Гусятина. Перебуває здаєсь в Бритіші Колюмбі. Хтоби о нїм знав або він сам хай зголосить ся на адресу;
S. Andruson
Box 754
Prince Rupert B. C.

Пошукую свого товариша Ф. Подруцького, з села Коювішов. Чортків, тепер перебуває в Вінніпегу. Хтоби о нїм знав або він сам хай зголосить ся до:
B Szulhan
Box 124
Golden B. C.

До всіх членів юнії I. W. W. в Вінніпегу.
Мітинги юнії відбувають ся тепер кождої середї, в галі на McKenzie Pritchard Ave. кождий член повинен явигись
секр.
Дм. Степанин.

„Кадило“

найкрасший піамісичник для розвеселення пригнетених душ. Хочете веселощів, жаргїт, з діляної сатарї, то читайте „Кадило“. Коштує лиш 2 дол. на рік, виходить два рази на місяць — Посылайте гроші до:
KADYLO
Box 482.
Vancouver, B. C.

„Праця“

центральный орган укр. Соц. дем. партії в Австрії. Виходить два рази на місяць, незводно пічне виходить тиждевно. Замовлена посылайте до:
П. БУНЯК
Lombg, ul. Skszynskoho 14, Austria Galicia.

„Борба“

орган укр. соц. демокр. на Буковині виходить два рази на місяць. Хочете мати правди, не перекучуйте, листи про Ваш рідний край, то посылайте лиш \$1.50 на адресу:
„BORBA“, Czernowitz, Reissgasse 16
AUSTRIA, BUKOWINA.

„Робітник“

часопись посвячена інтересам працюючої кляси в Америці, виходить три рази на місяць. Річна предплата \$1.00
Адреса: „Robitnyk“, Detroit, Mich., 1745 Michigan Ave. U. S. A.

„Добра Новина“

то такий журнал, на який давно чекав наш працюючий народ. В ньому подає ся найкрасше, найлабше знанє в дуже приступній формі. Хочеш бути прьвєчєною людиною, то посылай \$1.50 ц. на адресу:
„DOBRA NOWYNA“
LEMBERG, Skszynskoho 14
AUSTRIA, GALICIA.

НОВІ КНИЖКИ

Руської Книгарні

РУСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ ЛИСТОВНИК, 288 стор. 75ц.
ЕЛИСАВЕТА, Мучениця на австрійськїм престолі у свєтлі правди, ціна 60ц.
ІВАН ДУРАК, та інші оповданя, ціна 25ц.
ЛУЦЬ ЗАЛІВАЙКО його син, з образами, 25ц.
ЩО СТАЛО СЯ З РУДОЛЬФОМ? 60 ц.
ПІСНІ ПРО ЕЛИСАВЕТУ (5ц.)
ІСТОРІЯ ПРО ДІВЧИНУ СИРОТУ 40ц.
ПІСНІ ПРО КАНАДУ І ПІСНІ ПРО СІЧИНСКОГО (40ц.)
КНИЖКИ НОВІ З КРАЮ ЛАТАЧКИ. 40ц.
АВТОНОМІЯ УКРАЇНИ (\$1.25)
З ФІЛЗОФІЇ ПОЛТИКИ. — 75ц.
СІНЯ ФЛЬОТА, СБІТОВА ПОВІСТЬ Ії Ії часть (\$2.50)
ПОКАРАНА ЗРАДА, 40ц.
МУЖИКИ М. ПАВЛІКА.
Часть І. ОСІНЬ \$1.00
„ П. ЛІТО 1.00
„ ПІІ. ВЕСНА 1.00
„ IV. ЗИМА 1.00
Всі разом \$3.00.
Наша адреса

RUSKA KNYHARNIA

850 ain St., Winnipeg.
Phone: Seymour 6205.

DR. T. G. MOXNES

ДЕНТИСТ.
620 1/2 Main St. Winnipeg.
Двері з Logan Ave. Витягає зуби без болю. — Говорить по польськи і німецьки.
Moxnes Dr. T. G. Moxnes, Dentist, 620 1/2 Main St. Winnipeg, Manitoba.

Русько-німецький шпиталь

Dr. G. Kaichman-a
Спеціальне ліченє хорїб венеричних (сифіліс, трипер і др.) хірургичних, внутрішних, жіночих, очних і ушних.
Найновіше і найвєншіше ліченє сфїліса „606“ проф. Ерліха. Ліченє полоного безселя. Ліченє скарлатиною. Лікарства висилано по кождоїм за надісланим задатку.
OFFICE & HOSPITAL
453 Selkirk Ave. Winnipeg.
Phone: St. John 1772.

Міжнародна Канцелярія

EDWARD WARSZAWSKI & Co.
Phone: St. John 1562. NOTARE Phone: St. John 1562.
834 Main Str., Winnipeg, Man.
Полагаджуємо всі старокраєві правні справи, продаємо корабельні карти до краю і з краю сюди, пересылаємо гроші як найтаньше і ведемо REAL ESTATE.

Важна новість!

Роскішний, вєім знаний каталог під назвою: Збірник сили здоров'я і довгого життя
Кождий дістане його даром, скоро прєднає свій адрес і почтову марку за 2 цента на адресу:
LIMO DRUGCO.-LTD.
803. Main St. Winnipeg, Man.

Добру плату дістанете під час науки в

MOLER BARBER COLLEGE
Ми вичуємо барберств в кількох тиждях. Посади даємо коли вичучите ся, з плавнею від \$15.00 до \$25.00 тиждевно. Тепер э велике запотєбуванє барберів в дїпльомі Moller'a. Осерігайтесь тих хто підшвають ся під наше імє, зайдіть і огляньте, найбільший свєтловий барберський College дістанете даром гарний каталог. Давіть ся за назвою
MOLER
Cor. King & Pacific Ave. Winnipeg.
Philii Regina і Fort William.

ГОДИННИКАР.

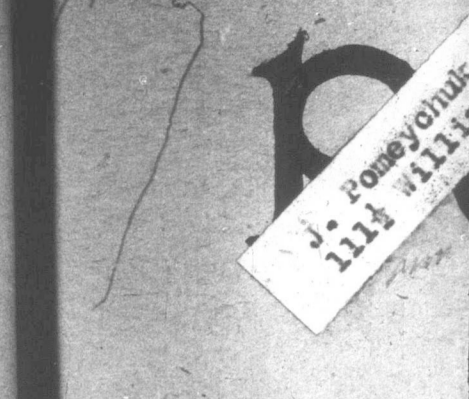
В посльдних днях я україні свій стар та відновив склад годинників і продаю їх по ціні від 1-го до 45 долларів.
Направлено годинники і вислано замовленя на провінцію точно і безсєчно.
Вам давно знаній
M. ALCIN
796 1-2 Main St. Winnipeg Man.

У Ванкувері

русським адвокатом і публичним нотарем э
Альберт І. Гудстон
уکیلений правник.
Член адвокатської спілки: Шульц, Скат і Гудстон.
Залагоджуємо тутешні і старокраєві справи що до купна і продажу землі та всіляк другі судові справи.
Office: 208 Hastings St. East.
Room 14.
Vancouver, B. C.
Phone: Seymour 6205.

Dr. A. SILVERMAN

Русько-польський лікар. Спеціаліст венеричних, наскірних і внутрішних недуг. Лічить також всякі недуги жіночі.
Ординує в офісі на:
395 Selkirk Ave.
Телефон: St. John 1716.

ПОРЯДКОВЕ ПІК VI.

Події

70 осіб

В Денвер Колокрузі Людолов ведє зата боротьба між рами з копалень ліцією. Дня 21. цвє була ся кровава битва і смерть між рами а міліцією. битви були стрєзгинуло 25 осіб зко ранених. Вєі пєлі з сторони страсторони, міліціє двоєх. За те дуже болю і дітгий згинуло душеня. Колп добжена міліція почала туди серед женцинів счєнєв ся єпереполох які почєсі ві своїми дітьмимо душеня згєжїнок і дітгий. В оки ямі найдено уджїжкі а околє них десятиєро малєвісти про смерть дітгий викликає страйкарів же до Робітнички гаяділєам і постановили пєна міліцію за смерьрозних їм осіб. битва трєвала довкарї мусїли такога оружя. По сторєніків згинуло 70 рази бїльше з раєротєба між робітєстрайкуючими трєше, робітнички вєспосіб здобуваютьє за становичємкарї мають до рємостєі всяке оруєміт. Провід між чєме ведуть Греєгорді і Болгари, кєнувшім році браєв вїйні з Туреччє. На поміч воєн

Ми посєривні гроші. Мєсїлати, спитєні і продаємо. Як не мє адрес а мє іх

Алов C. GENI